

Ontwerpster Griet Verhoeven

Kleur als statement

Ze komt uit Limburg, maar woont in Leuven, waar ze met haar merk *Enolah* zopas verhuisde naar een groot pand op de Vismarkt. De nieuwe winkel is ruim en hangt vol vrolijke prints en leuke modellen, het resultaat van jaren keihard werken samen met haar man Marc.

Je shopt er fleurige en vooral draagbare kleren die net iets anders zijn dan de rest. Voor een betaalbare prijs bovendien.

Allemaal ontsproten aan de onstuitbare inspiratie van Griet Verhoeven, een bijzondere vrouw met een heel eigen stijl, een aangeboren zin voor kleur en een onfeilbaar oog voor schoonheid.

Tekst: GRIET BYL

Fotografie: STEPHEN PAPANDROPOULOS

Als ik op een druilerige voorjaarsochtend aanklop bij haar atelier in Tielt-Winge, zit ze me op te wachten met een enorme taart. Ik pas, terwijl mijn ogen langs de rekken met de prototypes voor de komende wintercollectie dwalen. Ze houdt me een knalgroene jas voor; hij zit als gegoten. “Staat je geweldig”, zegt ze. “Als je wilt, laat ik je weten wanneer de collectie in de winkel hangt.” Ik kan haast niet wachten, eerlijk gezegd.

Griet Verhoeven werd op 1 januari 1968 geboren in Limburg, als middelste van vijf kinderen. “Het artistieke zat me van jongs af aan in het bloed. Op mijn zesde speelde ik al viool, nog voor ik een noot kon lezen. Ik wilde absoluut zonder kinstuk spelen, tot grote ergernis van mijn vioollerares. Het liefst speelde ik deuntjes na die ik op de radio hoorde. Uren zat ik op mijn kamer te oefenen. Eigenlijk heb ik een hele tijd gedacht dat ik violiste zou worden. Het is anders gelopen. De passie voor mode heb ik deels van mijn grootmoeder zaliger meegekregen. Zij was modiste en maakte prachtige hoeden. Ze had een winkeltje waar ze haar eigen ontwerpen verkocht. Een sterke en amuzante vrouw die letterlijk al fluitend door het leven ging.”

Petten en sjaals

Toen Griet zou gaan studeren, koos ze nochtans voor medisch secretariaat. “Mijn vader werkte als kinesist in een groepspraktijk in Neerpelt. Het was de bedoeling dat ik na mijn studies mee in zijn praktijk zou stappen, maar al vlug bleek dat het niet echt mijn ding was. Bij die studie wordt er van je verwacht dat je binnen de lijntjes kleurt en dat kon ik niet. Te veel fantasie, denk ik. Dus ben ik ermee gestopt en heb ik gesolliciteerd bij een Italiaanse tricotmerk dat op zoek was naar een *agent*. Voor hen heb ik jaren als vertegenwoordigster de baan gedaan, net als voor een aantal andere merken. In die tijd knipte ik al broeken af, knoopte sjaals in mijn taille. Ik droeg petten en was volledig in de ban van alles wat te maken had met interieur en mode. Mijn sjaals ontwierp

“Heel vaak krijg ik achteraf van vrouwen te horen dat ze voor het eerst in tijden een compliment kregen, nadat ze hier soms schoorvoetend iets gekocht hebben. Dat doet deugd, daar doe ik het voor.”

De vijf favoriete dingen van Griet

- 1 Enthousiaste mensen rondom me
- 2 Bloemen, het liefst recht uit het veld, een beetje warrig en tegendraads
- 3 Maria Callas en Cesaria Evora: twee persoonlijkheden waarvan ik het nog elke keer koud krijg als ik hun stem hoor (boordevol passie en melancholie)
- 4 Het zien van mensen die passievol met iets bezig zijn (maakt niet uit met wat, als het maar met passie is)
- 5 Kleuren! In al hun schakeringen!

ik zelf en op den duur vroegen mijn klanten me waarom ik ze niet aan hen verkocht. Zo is het allemaal begonnen. Na de sjaals volgden de eerste kleren, toen al in de typische kleuren en prints. Het label Enolah was geboren. Onze grote doorbraak kwam er in 2006, naar aanleiding van een beurs in Parijs. En vandaag hebben we onze eigen winkel in Leuven, waar we mijn collectie verkopen. Die is verder ook verkrijgbaar in een honderdtal winkels in België en in het buitenland.” Meestal werkt ze thuis, in haar grote hoeve in het idyllische Hageland, waar haar atelier en ook de showroom is ondergebracht. Hier komen de klanten – de winkels die Enolah verkopen – hun stukken kiezen voor die in productie gaan. “Zes jaar geleden hadden we nog een showroom in een loft in Zaventem”, vertelt ze. “We woonden toen al hier en op een bepaald moment hebben we er bewust voor gekozen om de stallen van onze hoeve te verbouwen tot showroom.” Een gedurfde keuze, want de plek ligt ver

van de drukke hoofdstad. Maar het werkt. “De textielsector is een lastige sector, een wereld apart waar ik me niet noodzakelijk in thuis voel. Ik doe de dingen liever op mijn manier. Hier is tijd en ruimte voor persoonlijk contact en kunnen we echt de tijd nemen om aandacht aan onze klanten te besteden.” Als om haar woorden kracht bij te zetten, trekt ze een fles champagne open. We klinken: de bubbels passen perfect bij de bijzondere, haast feestelijke sfeer die ons omringt. “Als de klanten naar de showroom komen, valt de alledaagse sleur en stress van hen af en ze genieten van de rust, ver van de grootstad. Vaak komen ze van ver en we nemen dan ook ruim de tijd om ze een beetje in de watten te leggen als ze hier zijn. Deze plek is een soort van cocoon, een universum op zich, met een eigen identiteit. Die uit zich ook in Enolah en die moet je beleven”, aldus Griet.

Kleur bekennen

Wat voor identiteit is dat dan, vraag ik haar. “De Enolah-vrouw heeft geen bepaalde maat of leeftijd”, zegt ze resoluut. “Ik ontwerp niet meteen voor heel jonge meisjes, maar de collectie is gevarieerd. Mijn kleren zijn vrouwelijk en tegelijk meisjesachtig en in combinatie met de juiste accessoires stoer en sexy. In principe kan iedereen mijn kleren dragen, maar vrouwen die voor Enolah kiezen, geven blijk van persoonlijkheid en zin voor humor. Ze zijn (of worden) optimistisch, door het zelfvertrouwen dat ze uitstralen. Dat groeit, omdat ze weten dat ze er goed uitzien en omdat ze zich goed voelen in wat ze dragen. Met mijn kleren kun je een bepaalde sfeer, een bepaalde look creëren, zonder dat je van kop tot teen in Enolah moet gehuld zijn. Het heeft ook te maken met de kleur, denk ik. Want je moet wel van kleur houden hè, als je mijn creaties wil dragen. Ik werk nooit met zwart. Kleur is zo belangrijk, kan zoveel verschil maken. Heel vaak krijg ik achteraf van vrouwen te horen dat ze voor het eerst in tijden een compliment gekregen hebben nadat ze hier soms schoorvoetend iets gekocht hebben. Dat doet deugd, daar doe ik het voor: mensen blij maken met mijn kleren.”

Hoe ze ontwerpt, wil ik weten. “Ik vertrek vanuit de kleur, het gevoel dat ze oproept. Het kan dus perfect zijn dat de kleuren van mijn collectie niet parallel lopen met de tendensen die de mode voorschrijft, maar alles moet vanuit mijn buik komen. Ik koop nooit kant-en-klare stoffen op de stoffenbeurzen. Ik teken alle prints afzonderlijk, kleur die in en laat ze dan speciaal voor mij drukken, zo weet ik ook zeker dat ze exclusief zijn. Met die prints wordt een stuk per model gemaakt en dan komen de klanten kiezen. Vervolgens worden de grote aantallen gefabriceerd. Het is natuurlijk zeer tijdrovend, risicovol en vereist het nodige geduld, maar voor mij is deze manier van werken nu net de essentie van Enolah: het maakt ons anders dan de rest. Ik weet wel dat ik perfectionistisch ben, maar dat kan ook niet anders. In dat opzicht kijk ik wel op naar iemand als Dries Van Noten vanwege zijn eigen stijl waaraan hij altijd trouw blijft.”

Eenzame hoogte

Haar inspiratie haalt ze in de natuur, in de kunst, bij de zwarte vrouwen die ze soms door Leuven ziet lopen. “De levensvreugde die ze uitstralen, hun zelfbewuste manier van lopen, dat fascineert me. Met dat gevoel ga ik aan de slag. Om

te tekenen sluit ik me volledig af. Ik ga letterlijk in quarantaine en werk op de gekste uren als ik veel inspiratie heb. We hebben wel deadlines, dus da's wel stresserend.” Soms heeft ze te veel inspiratie, zo blijkt. “Dan moet mijn man me tegenhouden en zegt hij bijvoorbeeld dat ik al genoeg verschillende broeken getekend heb. Hij kanaliseert mijn energie.” Echtgenoot Marc was commercieel directeur bij Ambiorix, het bekende schoenmerk. Vier jaar geleden heeft hij zijn ontslag gegeven om Enolah te helpen runnen. “Hij adviseert Ambiorix nog enkele dagen per maand, maar zijn hoofdactiviteit is hier, want het is opeens allemaal heel snel gegaan”, zegt Griet. “We hebben meerdere verkooppunten in België en ook internationaal is het merk doorgebroken in landen zoals Japan, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Italië, Zwitserland. En zoals het er nu uitziet, zal de verkoop in het buitenland nog toenemen.”

Het moet niet evident zijn om de klok rond zowel privé als professioneel permanent samen te zijn, zeg ik haar. Ze moet lachen. “We zijn al 22 jaar een koppel, we zijn allebei sterke karakters en koppig. Nu doen we alles samen; ik was daar een beetje bang voor, maar het valt super goed mee. We hebben heel duidelijk afgeba-

kend wie zich waar mee bezighoudt.” Veel tijd voor hobby's is er niet, natuurlijk. “Ik ga heel graag uit eten, we gaan niet zo vaak op vakantie, mijn werk is mijn hobby. We hebben een doel en dat willen we bereiken. Soms gaat het niet zo snel als ik zou willen, maar onze groei is organisch en we blijven zelf de baas. Als ik aan iets begin, dan ga ik ervoor. Ontwerpen is een veeleisend beroep waarin je keihard moet werken en het is soms eenzaam, maar ik heb die eenzaamheid nodig en ik kan heel goed alleen zijn. Soms weegt het natuurlijk: slaat mijn werk aan of niet? En het is wachten op feedback tot de collectie er hangt, dat is best wel spannend. Iedere keer voelt het als een kunstwerk dat je voorlegt aan het oordeel van de wereld. Je houdt dit alleen maar vol als er enthousiasme en passie mee gemoeid is. En dankzij een sterk team als het mijne. En natuurlijk door de onvoorwaardelijke steun van mijn man. Ik doe het nog steeds even graag. Kleren zijn echt mijn ding, een bron van vreugde. Ik zeg vaak tegen mensen dat ze hun kleren 's avonds moeten klaarleggen. Da's dubbel plezierig: je kunt je verheugen op je outfit en je weet dat je er goed zult uitzien.” ■

Info: www.enolah.be

